

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia..... 2016 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 187 i 1334) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. poz. 510) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubezpieczenie obejmuje pokrycie:

- 1) kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej, obejmujących w szczególności koszty transportu, zakwaterowania, transferów, w tym także koszty poniesione przez klientów, w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny, wbrew obowiązkowi, nie zapewnia tego powrotu;
- 2) zwrotu wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu, impreza turystyczna nie została lub nie zostanie zrealizowana;
- 3) zwrotu części wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie została lub nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 listopada 2016 r.

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

W porozumieniu

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDE PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

MONIKA STUDZIŃSKA - ZASTĘPCA DYREKTORA

DEPARTAMENTU PRAWNEGO W MINISTERSTWIE FINANSÓW

/PODPISANO KWALIFIKOWANYM PODPISEM ELEKTRONICZNYM/

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2016 r. została uchwalona ustawa o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. poz. 1334), która wejdzie w życie w dniu 26 listopada 2016 r.

Przedmiotowa nowelizacja wprowadziła m.in. zmiany w treści art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o usługach turystycznych, w ramach których:

- 1) doprecyzowano ww. przepis przez dodanie słów „nie została lub”, w celu zapewnienia, że zabezpieczenie finansowe na wypadek niewypłacalności ma zastosowanie, w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu, impreza turystyczna nie została lub nie zostanie zrealizowana;
- 2) doprecyzowano pojęcie kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej w przypadku niewypłacalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego przez wskazanie, że obejmują one zarówno koszty transportu, jak i niezbędnych transferów i zakwaterowania, w tym poniesione indywidualnie przez klientów.

Obecnie, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 187 i 1334), przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest obowiązany m.in. zapewnić klientom, na wypadek swojej niewypłacalności: pokrycie kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, a także zapewnić klientom zwrot wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana, a także zapewnić klientom zwrot części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu, przez:

- a) zawarcie umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, lub
- b) zawarcie umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, lub
- c) przyjmowanie wpłat klientów wyłącznie na rachunek powierniczy, jeżeli wykonuje usługi turystyczne wyłącznie na terenie kraju i złoży marszałkowi województwa oświadczenie o przyjmowaniu wpłat na rachunek powierniczy.

Na podstawie (niezmienionego) art. 10 ust. 2 ustawy o usługach turystycznych, zgodnie z którym minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw turystyki, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności oraz jej

zakres, zostało wydane rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. 2013 r. poz. 510). Zgodnie z § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia, ubezpieczenie obejmuje pokrycie:

- 1) kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku, gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu;
- 2) zwrotu wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku, gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu, impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana;
- 3) zwrotu części wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie została zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu.

W ocenie projektodawcy, w związku ze zmianą art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o usługach turystycznych, przepis art. 10 ust 2 tej ustawy należy rozpatrywać w kategorii pośredniej zmiany upoważnienia, przy czym akt wykonawczy należy uznać za obowiązujący, ponieważ zakres spraw przekazanych do uregulowania nie uległ zmianie. Mając na uwadze spójność regulacji rozporządzenia z treścią ustawy, zasadnym jest dokonanie zmian w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2013 r. Dodatkowo, można zauważyć, że zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. poz. 908, z późn. zm.) rozporządzenie powinno wyczerpująco regulować sprawy przekazane do unormowania w upoważnieniu ustawowym (§ 119).

W związku z powyższym zaproponowano zmianę w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych polegających na doprecyzowaniu kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej poprzez dodanie w punkcie 1 słów „obejmujących w szczególności koszty transportu, zakwaterowania, transferów, w tym także koszty poniesione przez klientów” oraz uzupełnienie punktów 2 i 3 w celu zapewnienia, że ubezpieczenie na rzecz klientów ma zastosowanie w odniesieniu do imprezy turystycznej, która nie została lub nie zostanie zrealizowana.

Proponuje się, aby projektowane zmiany weszły w życie z dniem 26 listopada 2016 r., tj. wraz z wejściem w życie nowelizacji ustawy o usługach turystycznych (art. 7 ww. ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.), projektodawca nie przewiduje, aby wydanie rozporządzenia miało wpływy na sektor finansów publicznych, w szczególności nie wystąpi skutek w postaci zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Proponowane regulacje nie zawierają rozwiązań sprzecznych z prawem Unii Europejskiej.